

de, kan offentlige embedsmænd og skemaer og planlægninger ikke løse, og det er derfor også et argument for at stemme imod forslaget.

Og endelig er der børnefamilierne. Forslaget her er noget af det mest børnefamiliefjendske, man overhovedet kan forestille sig. Jeg ved, at hr. Jes Lunde selv er familiefar, og derfor kan jeg ikke forstå, hvordan SF kan fremsætte det forslag. Mange familier kan kun lige akkurat få deres daglige skema til at hænge sammen – bl.a. fordi det er forbudt for butikkerne at være åbne, når det passer kunderne, og det er i øvrigt også SF, der forbyder butikkerne at holde åbent, når de vil – forældrene skal hjem fra arbejde, de skal derefter måske bevæge sig til en daginstitution og hente børnene, derefter skal de gøre indkøb, og så skal de endelig hjem.

Den kabale kan ikke gå op, hvis familien skal benytte de offentlige transportmidler, al den stund de for det første er uegnede til transport af barnevogne, og fordi kørselsfrekvensen for det andet gør det fuldstændig umuligt for den familie at få noget som helst, der bare minder om aftensmad, før sent om aftenen. Derfor er forslaget her så børnefamiliefjendsk, som det overhovedet kan være. Netop børnefamilierne har et kolossal stort behov for at have en bil, for heller ikke når børnene skal til spejdermøde og idræt osv. og skal hentes af forældrene – måske ud på aftenen – er den kollektive transport velegnet til at løse de opgaver.

Derfor: Der er fem gode grunde til at stemme nej til dette forslag, og hvilken af de fem grunde, man vælger i Folketingets øvrige partier, lader vi være op til dem selv. Vi har i hvert fald fra Fremskridtspartiets side ingen gode argumenter for at støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg mener, jeg hørte hr. Kim Behnke sige, at det er et meget børnefjendsk forslag; men så vidt jeg ved, får man da et befordringsfradrag fuldstændig uafhængigt af, om man har børn eller ej. Det har intet med det at gøre, og derfor kan forslaget ikke være hverken mere eller mindre børnefjendsk. Det har intet at gøre med, om børnene går til spejder eller til idræt eller til noget som helst andet. Man får et befordringsfradrag, uanset om der er børn i familien eller ej.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er fuldstændig enig med fru Elisabeth Arnold, for selvfølgelig har befordringsfradraget og børnefamilierne rent umiddelbart ikke noget med hinanden at gøre. Men tag nu den familie, som SF vil tvinge til at lade være med at have en bil og i stedet benytte sig af den offentlige transport ved at gøre det dyrere at have bil end at benytte sig af offentlig transport – den families økonomi kan ikke hænge sammen, hvis forslaget bliver vedtaget.

Familien bliver nødt til at afhænde bilen, derfor bliver familien nødt til at benytte sig af tog og rutebiler, og det kan ikke lade sig gøre for en børnefamilie at få dagsplanen til at hænge sammen, hvis man både skal hente børn i daginstitution, gøre indkøb og nå at komme hjem og få lavet noget aftensmad. De ting kan ikke hænge sammen i praksis, hvis man skal benytte de offentlige transportmidler, og derfor vil forslaget simpelt hen ødelægge privatøkonomien for de familier.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen den børnefamilie, der i dag ikke får noget befordringsfradrag, fordi der kun er 6 km mellem hjem og arbejdsplads, bliver da ikke ringere stillet af forslaget her; det kan jeg da ikke se. Den familie, som i dag får tingene til at hænge sammen uden befordringsfradrag, vil da ikke få det værre på grund af forslaget, bare for at få tingene afklaret.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

SF lægger ikke skjul på, at formålet med forslaget er at få folk til at lade være med at benytte privatbiler og i stedet bruge de offentlige transportmidler, altså gøre det dyrere at have privatbil. Det skal være mindre gunstigt at have privatbil, og det provenu, der kommer ind, skal bruges til at give flere offentlige tilskud til busser og tog osv.

Og så er vores konklusion for det første, at den familie, som i dag er afhængig af deres bil, får forringet deres privatøkonomi, og for det andet, at når SF tvinger den til at tage bus og tog, kan det ikke kan lade sig gøre at få tingene i dagligdagen til at hænge sammen. Når familien stadig er nødsaget til at have en bil, får den sin privatøkonomi udhulet. Det har ikke noget med afstande at gøre, det har noget med selve forslagens målsætning at gøre.